

‘Kinderen met autisme moet je leren lezen’

Autisme heeft vele gedaantes, maar dat is bij het grote publiek niet bekend. Daarom worden veel mensen met autisme niet als zodanig herkend en wordt geen rekening gehouden met hun specifieke behoeftes. Komende week is uitgeroepen tot ‘Autismeweek’ met als doel: één week stilstaan bij een leven lang anders. Marjolein Kok is leerkracht op de Donnerschool voor speciaal onderwijs in De Glind en moeder van een zoon met autisme. Met de juiste zorg en begeleiding kan veel leed worden voorkomen, weet ze uit ervaring thuis en op school. „Maar met alle bezuinigingsmaatregelen gaat daar nou juist de schoen knellen.”

Door Annelies Barendrecht

Je ontkomt er niet aan om toch even op de politieke toer te gaan, want de plannen van de regering zijn draconisch voor een school als de Donnerschool, verzucht Marjolein. „Alle ambulante begeleiders worden ontslagen. Dat zijn mensen die leerlingen met een zogenaamd ‘rugzakje’ ondersteunen. Binnenkort is dat afgelopen, met als gevolg dat de kinderen niet de aandacht en ondersteuning krijgen die ze nodig hebben. En anders dan tot nu toe moet ieder kind, autistisch of niet, naar het reguliere onderwijs, tenzij het niet echt niet anders kan.”

Ze kijkt somber. „Zie je het al

voor je? Dertig kinderen in een klas, onder wie ook kinderen met autisme, met Downsyndroom en met ADHD. Daar is niemand bij gebaat. En dan gaat het mis en komen ze bij ons op school met een veel grotere problematiek dan nodig was geweest.”

Marjolein is mee geweest naar de Arena in Amsterdam, tegen haar natuur en gewoonte in. Om te protesteren tegen de bezuinigingen. Maar vandaag, op een gewone maandagmiddag, vertelt ze met passie over de kinderen in haar klas, kinderen die aan de vooravond staan van het voortgezet onderwijs. En haar eigen

familiesituatie komt ter sprake. Haar ouders waren pleegouders in De Glind. Het viel haar moeder al snel op dat de kleine Marjolein heel goed met kinderen met autisme om kon gaan. Ze kreeg vaak meer voor elkaar dan haar moeder. Dat ze na de middelbare school voor het onderwijs koos, verbaasde dan ook niemand.

„Eerst heb ik een tijd op een reguliere basisschool gewerkt, dat is goed om te kunnen vergelijken. Als je zoals ik, zo verweven bent met de wereld van kinderen met autisme, loop je het risico dat je gewoon gaat vinden wat niet gewoon is.”

Gewoon is het nooit met een kind met autisme. Neem nu vandaag. De schoolfotoğraf is geweest, dat heeft de nodige commotie veroorzaakt. „Het punt is dat mensen met autisme vaak niet begrijpen wat iemand zegt. Als iemand bijvoorbeeld zegt ‘Ik kom zo’, dan

Coach Hanneke Dijkstra:

‘Een brug slaan tussen iemand met autisme en de rest van de wereld’

De organisatie AutiMind houdt dinsdag 3 april in het kader van Autismeweek een workshop in De Glind (9.00 tot 12.00 uur, toegang gratis) met de titel ‘Ben bewust van de onbewuste mogelijkheden van het autistisch brein’. AutiMind is gespecialiseerd in hulp aan kinderen en volwassenen die onder het autistisch spectrum vallen. De methode die daarbij gebruikt wordt, heet Progressive Mental Alignment (PMA). Coach Hanneke Dijkstra, gespecialiseerd in autisme en gezin, legt uit hoe de methode werkt.

„In je leven sla je ervaringen op met een zogenaamde hoge lading, ervaringen die gepaard gingen met angst en paniek”, licht ze toe. „Die gevoelens stop je weg in je onderbewustzijn, maar ze zijn niet echt weg. Als je als baby bijvoorbeeld een middenoorontsteking hebt gehad, met heel veel pijn die je niet kunt verwoorden, sla je alles wat je wat je met je zintuigen waarneemt, op. Jaren later kan een flard muziek, misschien wel het muzikje uit je speeldoosje in de wieg, dezelfde gevoelens oproepen. En zo zijn er zoveel nare herinneringen die plotseling boven kunnen komen. Je hebt vaak geen idee waar die paniekgevoelens vandaan komen. Met vijf essentiële vragen, de PMA, is het mogelijk om iets aan die angst en paniek te doen. Doel is om alles nog een keer her te beleven en vervolgens goed ‘op te slaan’.”

Bij autisme werkt het net zo, aldus Hanneke. „Die reageren op basis van ‘triggers’. Op harde geluiden, aanrakingen, veranderingen. Ze reageren daar anders op dan anderen en die anderen snappen daar niets van. Met gevolg dat de persoon in kwestie zich onbegrepen voelt en de situatie zoveel mogelijk probeert te vermijden. ‘Dan maar niet meer logeren bij opa en oma’, of iets dergelijks. En zo wordt de wereld van iemand met autisme steeds kleiner.”

De vragen van PMA bieden uitkomst. „Met gerichte vragen leiden we degene die we ondersteunen terug naar de situatie die hij of zij juist vermijdt. Met vragen als ‘Waar denk je het eerste aan als je aan een lastige situatie denkt?’. Door het herbeleven neutraliseer je de heftige emoties en ontstaat ruimte.” Ook bij mensen met autisme, zo leert de ervaring. „Ze worden opener en tonen meer empathie. In feite sla je een brug tussen iemand met autisme en de rest van de wereld.”

Meer informatie: www.autimind.nl

